

Позивач: Олійник Дмитро Вячеславович,

Відповідач: голова Вищої ради юстиції,
вул. Артема, 89, м. Київ, 04050,
засіб зв'язку – тел. 2386866,
електронна пошта: zapyt@vru.gov.ua

АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПОЗОВ.

25.11.2012 р. я звернувся до Вищої ради юстиції з вимогами звільнити Чалого С. Я., Бим М. Є., Харченка В. В. з посад суддів Вищого адміністративного суду України за порушення присяги (систематичне ігнорування преюдиційного рішення Верховного Суду України у справах №№ 2а-11345/09/2670, 2а-57/09, 2а-40/11, 2а-247/11/2670, нехтування процесуальними вимогами щодо обов'язковості для судів правових висновків вищої судової інстанції).

21.12.2012 р. я звернувся до Вищої ради юстиції з вимогами звільнити Леонтович К. Г., Калашнікову О. В., Сіроша М. В., з посад суддів Вищого адміністративного суду України за порушення присяги (ігнорування преюдиційного рішення Верховного Суду України у справі № 2а-2292/09, нехтування процесуальними вимогами щодо обов'язковості для судів правових висновків вищої судової інстанції).

16.02.2013 р. я звернувся до Вищої ради юстиції з вимогами притягнути суддів ОАС м. Києва Пісоцьку О. В., Головань О. В., Савченко А. І., суддів КААС Гром Л. М., Денісова А. О., Міщука М. С., Ганечко О. М., Коротких А. Ю., Літвіну Н. М., Ісаєнко Ю. А., Борисюк Л. П., Собківа Я. М., суддів ВАСУ Чалого С. Я., Харченка В. В., Леонтович К. Г., Мироненка О. В., Чумаченко Т. А. до дисциплінарної відповідальності і за наявності підстав – звільнити з посад судів за порушення присяги (за дії у справах №№ 2а-11729/11/2670, 2а-16770/11/2670, 2а-15996/11/2670).

Статтею 83 (ч. 1) Закону України № 2453-VI «Про судоустрій і статус суддів» визначені підстави для дисциплінарної відповідальності судді, до яких належать:

1) істотні порушення норм процесуального права при здійсненні правосуддя, пов'язані, зокрема, з відмовою у доступі особи до правосуддя з підстав, не передбачених законом, порушення вимог щодо розподілу та реєстрації справ у суді, правил підсудності чи підвідомчості, необґрунтоване вжиття заходів забезпечення позову; 2) невжиття суддею заходів щодо розгляду заяви, скарги чи справи протягом строку, встановленого законом; 3) порушення вимог щодо неупередженого розгляду справи, зокрема порушення правил щодо відводу (самовідводу); 4) систематичне або грубе одноразове порушення правил суддівської етики, що підриває авторитет правосуддя; 5) розголошення таємниці, що охороняється законом, в тому числі таємниці нарадчої кімнати або таємниці, яка стала відомою судді під час розгляду справи у закритому судовому засіданні; 6) неподання або несвоєчасне подання для оприлюднення декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою і в порядку, що встановлені Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції», зазначення в ній завідомо неправдивих відомостей.

Відповідно до ст. 3 Закону України № 22/98-ВР «Про Вищу раду юстиції» цей колегіальний орган здійснює дисциплінарне провадження стосовно суддів Верховного Суду України і суддів вищих спеціалізованих судів; розглядає скарги на рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності суддів апеляційних та місцевих судів, а також прокурорів. Ст. 32 цього ж Закону визначено, що є порушенням суддею присяги.

Згідно статті 32 Закону України № 22/98-ВР «Про Вищу раду юстиції», порушенням суддею присяги є:

вчинення ним дій, що порочать звання судді і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності, у чесності та непідкупності судових органів; недотримання суддею

вимог та обмежень, встановлених Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції»; умисне затягування суддею строків розгляду справи понад терміни, встановлені законом; порушення морально-етичних принципів поведінки судді. Порушенням присяги судді, що обіймає адміністративну посаду в суді, є також невиконання ним посадових обов'язків, встановлених для відповідної адміністративної посади, пов'язаних з процесуальними діями.

З боку Вищої ради юстиції взагалі не прийнято жодного рішення колегіального органу, оскільки до цього створені перешкоди відповідачем. З боку очільника цього конституційного органу, голови ВРЮ Колесниченка В. М. отримані трафаретні відписки (листи від 11.12.2012 р., 11.01.2013 р., 06.03.2013 р.), що свідчить як про системну бездіяльність самого колегіального органу, так і про те, що ніякого доручення членові ВРЮ на проведення перевірки головою ВРЮ (відповідачем) не надавалося. Відповідно результати перевірки не розглядалися на засіданні ВРЮ і остаточного рішення не приймалося колегіально. Тим самим була порушена процедура розгляду моїх заяв, яка передбачена Законом України № 22/98-ВР «Про Вищу раду юстиції».

Замість організації роботи колегіального органу його головою (відповідачем) організовано штампування безвідповідальних відписок, що у підсумку з іншими чинниками призвело за останні роки до повного розвалу здійснення правосуддя, деградації та остаточної дискредитації судової системи. При цьому автору відписок, відповідачу, як особі, котрою повністю розвалена робота ВРЮ в частині виконання покладених законодавством на цей колегіальний орган функцій (що підтверджується загальновідомим фактом: знищення правосуддя у державі) мною було заздалегідь заявлено відвід згідно ст. 26 Закону України № 22/98-ВР «Про Вищу раду юстиції». Своє звернення я просив розглядати за моєї безпосередньої участі, що передбачено ст. 18 Закону України № 393/96-ВР «Про звернення громадян», оскільки бажав особисто викласти аргументи особі, що перевіряє заяву та взяти участь у перевірці поданої заяви. Питання відводу не вирішувалося, розгляду звернення за моєї участі не відбулося, що свідчить про протиправні дії і бездіяльність відповідача в цій частині також.

Статтею 40 Закону України № 22/98-ВР «Про Вищу раду юстиції» передбачено, що перевірка даних про дисциплінарний проступок здійснюється за дорученням Вищої ради юстиції або голови Вищої ради юстиції одним із членів Вищої ради юстиції. Доцільність порушення дисциплінарного провадження належить до повноважень не голови Вищої ради юстиції, а до виключних повноважень самої Вищої ради юстиції. Отже, положеннями цієї статті 40 не надано повноважень голові Вищої ради юстиції одноособово вирішувати питання про наявність підстав для проведення перевірки. З отриманих мною листів не вбачається такої події, як надання доручення голови Вищої ради юстиції комусь із членів Вищої ради юстиції щодо перевірки даних про дисциплінарний проступок.

Слід також зазначити, що повноваження голови Вищої ради юстиції насправді регламентовані ст. 21 Закону України № 22/98-ВР «Про Вищу раду юстиції» та регламентом Вищої ради юстиції (далі Регламенту), якими також не надано відповідачу повноважень вирішувати питання наявності чи відсутності порушень з боку суддів.

Згідно п. 3 Глави 3 (Здійснення дисциплінарного провадження стосовно суддів Верховного Суду України та вищих спеціалізованих судів) Розділу II Регламенту (ПОРЯДОК ПІДГОТОВКИ ТА РОЗГЛЯДУ ПИТАНЬ, ЩО НАЛЕЖАТЬ ДО ПОВНОВАЖЕНЬ РАДИ) перевірка даних про дисциплінарний проступок судді здійснюється відповідно до вимог статей 37-44 Закону та в порядку, встановленому § 2.2. глави 1 цього Розділу. Днем закінчення перевірки вважається день складення довідки про її результати. Порядком, встановленим § 2.2. глави 1 цього Розділу Регламенту не передбачено вирішення головою Вищої ради юстиції питання про наявність підстав для проведення перевірки.

Крім того, питання звільнення з посади за порушення присяги судді, яке також порушувалося моєю заявами до Вищої ради юстиції взагалі не регламентується положеннями ст. ст. 40, 41 Закону України № 22/98-ВР «Про Вищу раду юстиції».

Відсутність належного реагування на свої звернення до Вищої ради юстиції вважаю порушенням мого права як громадянина на здійснення правосуддя у перелічених

справах (в розумінні п. 9 рішення Конституційного Суду України № 1-12/2003 від 30.01.2003 р.), оскільки для розгляду звернень створені перешкоди з боку голови Вищої ради юстиції.

Розглядати справу прошу без моєї участі.

На підставі викладеного, керуючись Конституцією України, ст. 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, ст. 17 Закону України № 3477-IV «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», Законами України № 22/98-ВР «Про Вищу раду юстиції», № 2453-VI «Про судоустрій і статус суддів», ст. ст. 2, 6-11, 69, 71, 106, 171-1, 257 КАС України,

ПРОШУ:

1. *Визнати протиправною бездіяльність голови Вищої ради юстиції щодо не надання доручення на перевірку відомостей, викладених моїми заявами від 25.11.2012 р., 21.12.2012 р., 16.02.2013 р. та зобов'язати його вчинити усі необхідні дії по їх розгляду з дотриманням порядку, передбаченого Законом України № 22/98-ВР «Про Вищу раду юстиції»;*

2. *Визнати дії голови Вищої ради юстиції по перевірці даних, викладених моїми заявами від 25.11.2012 р., 21.12.2012 р., 16.02.2013 р. з наданням подальших відповідей не відповідними ст. ст. 20, 21, 26, 40 Закону України № 22/98-ВР «Про Вищу раду юстиції», ст. 18 Закону України № 393/96-ВР «Про звернення громадян».*

Додатки: листи голови ВРЮ від 11.12.2012 р. (отриманий мною 14.12.2012 р.), 11.01.2013 р., 06.03.2013 р.; копія позову з додатками (для відповідача); квитанція судового збору 34,41 грн. (для суду).

11 червня 2013 р.

/Позивач Олійник Д. В./